

Trefoldighetskirken, freds- og forsoningskirken historie fra 2019

Trefoldighetskirken, freds- og forsoningskirken har siden 2020 arbeidet frem et arbeid for å realisere oppdraget å være byens og landets freds- og forsoningskirke. Utforskning av språk, vurdering av prioriteringer, nettverksbygging og utprøving har gitt gode og viktige erfaringer å bygge videre på.

I strategien 2020-2026 var det samfunnsengasjement, fellesskap og fordypning som var overskriftene i strategien, og hvor en gjennom gudstjenester, samtalegrupper, fredsarrangementer og foredrag belyste ulike tematikker knyttet til samfunnssituasjonen, politiske problemstillinger, kompetanseutviklende samlinger og dialog med ulike fagpersoner/miljøer innenfor feltet fred og forsoning.

Oppdragets karakter som nybrottsarbeid gav utbytte i et raskt voksende nettverk av relevante samarbeidsaktører både innen politiske miljø, organisasjoner og undervisningsinstitusjoner. Kontaktnettverk knyttet til preses/Mellomkirkelig råd, Kirkens Nødhjelp/Changemaker, UD, Areopagos, Norges Kristne råd, Stefanusalliansen, Mandagsforum, KFUK-KFUM Global, miljøorganisasjoner og enkeltpersoner ble av særlig betydning, og ble viktige bidragsytere til den nedsatte ressursgruppen, som et faglig råd for utvikling og realiseringen av strategien. Arbeidet har båret preg av det daglige innsteget for å finne gode perspektiver og fortolkninger av strategien, og ved enkelte situasjoner har Trefoldighetskirken blitt en viktig arena for freds- og forsoningsarbeidet, og vist hvilket stort potensiale det er i arbeidet. Betydningen av Trefoldighetskirken rolle knyttet til Fosen-aksjonen, den økumeniske samordningen etter Russlands fullskalainvasjon av Ukraina, Støttemarkeringer knyttet til situasjonen i Iran, men også til land som Sudan, Etiopia, Afghanistan, Midtøsten, Sri Lanka, Irak m.fl. At arbeidet henter inspirasjon fra internasjonale organisasjoner som Kirkenes Verdensråd, FN, Konferansen av Europeiske kirker understreker betydningen av det internasjonale i Trefoldighetskirken oppdrag. For å etablere et lærende miljø i tilknytning til kirkens arbeid ble det derfor etablert både større samtaleforum som f.eks. Kirkens forum for kvinner, fred og sikkerhet (etter FNs sikkerhetsråds resolusjon 1325) og mindre samtalegrupper som tre ulike Tro og politikk-grupper med ungdomspolitikere, fagpersoner og andre interesserte som ønsket å arbeide i skjæringspunktet tro-politikk, samfunn-kirke.

Gjennom kunst og kultur har også dette blitt en viktig metode for å skape engasjement og spre informasjon, f.eks. gjennom håpskonserter, utstillinger med bilder fra Etiopia, «SE MEG» utstilling om KNs arbeid eller utstillingen knyttet til overgrepserfaringer og traumer. Særlig utstillingen knyttet til innsatte på Ullersmo og forestillingen utviklet av innsatte gav erfaringer av en ny bruk av kirkerommet.

I tillegg kan nevnes arbeid knyttet til tater, Nobels fredspris, AIDS-dagen, misjonsorganisasjoner og flyskam, Yemane-nettverket, vold mot kvinner, flyktningpolitikk, Midtøsten og har dekket en stor bredde av situasjonsbestemte temaer aktualisert gjennom hendelser eller samfunnsdebatten.

Arbeidet vil være av betydning og viktig for Den norske kirkes samfunnsoppdrag og den betydning den diakonale kirke kan spille i internasjonal og nasjonal sammenheng.

Oslo 26.03.26
Pål Kristian Balstad
Domprost